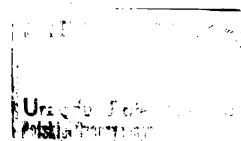

Warszawa, 15 stycznia 1934 r.

URZĄD PATENTOWY

A47j 31/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 19105.

Kl. 34 I, 7/04.

34b 31/02

Kawa Hag Spółka Akcyjna
(Gdańsk, Wolne Miasto Gdańsk).

Maszynka do naparzania kawy.

Zgłoszono 23 grudnia 1931 r.
Udzielono 30 września 1933 r.
Pierwszeństwo: 13 lipca 1931 r. (Szwajcaria).

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest maszynka do naparzania kawy, zaopatrzona w porcelanową wkładkę do filtrowania.

W znanych maszynkach tego rodzaju dno wkładki znajduje się w niewielkiej odległości od górnej krawędzi maszyny tak, że oddalenie dna sitowego od dna maszyny jest stosunkowo duże, przez co kawa mielona jest niedostatecznie wyzyskiwana.

Maszynka według wynalazku jest zaopatrzona we wkładkę długości takiej, iż jej dno sitowe znajduje się w niewielkiej odległości od dna, ponad dnem zaś wkładka posiada również w niewielkiej odległości otwory, których końce zewnętrzne nie

sięgają do zewnętrznej powierzchni ścianki.

Dzięki takiemu urządzeniu kawa gotowa styka się stale z kawą mieloną i przez to jest całkowicie wyzyskiwana.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku, a mianowicie fig. 1 przedstawia maszynkę w rzucie pionowym i częściowym przekroju, a na fig. 2 — w przekroju po linii II—II na fig. 1.

W walcowanej części 2 maszyny 1 jest umieszczona wkładka porcelanowa 3, której długość jest taka, iż jej dno sitowe 4 znajduje się w niewielkiej odległości od dna zbiornika maszyny.

Tuż ponad dnem 4 (np. w odległości kilku milimetrów) w ścianie wkładki znaj-

dują się otwory 5, a na wysokości tych otworów — rowek 6 tak, iż końce zewnętrzne otworów 5 znajdują się w tym rowku. Dzięki temu zapobiega się zatykaniu otworów 5, które umożliwiają oddziaływanie cieczy na kawę mieloną, a więc i lepsze wyzyskiwanie tej ostatniej. Do tego samego celu w przekroju poprzecznym wymiary otworów 7 dna sita są sobie prawie równe. Otwory te są połączone grupami 8 w trzy szeregi, przyczem pojedyncze szeregi oddzielone są od siebie mostkami 9 tak, iż otwory 7 posiadają w przekroju poprzecznym w przybliżeniu kształt kwadratowy. Dolne końce mostków znajdują się w pewnej odległości ponad dolną powierzchnią dna, dzięki czemu końce szeregów 8 otworów nie sięgają aż do tej powierzchni.

Wkładka przykryta jest pokrywą 10, poniżej której znajduje się ścianka 12. Otwory 7 mogą posiadać w przekroju poprzecznym kształt dowolny.

Dzięki całkowitemu wyzyskaniu kawy zmielonej, otrzymuje się dużą oszczędność, a naparzona kawa posiada lepszy smak, niż kawa otrzymana przy zaparza-

niu tejże samej ilości kawy w dotychczas używanych maszynkach.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Maszynka do naparzania kawy, zaopatrzona w porcelanową wkładkę filtrującą, znamienna tem, że dno (4) wkładki (3) umieszczone jest w niewielkiej odległości od dna zbiornika (1), a wkładka posiada tuż ponad dnem (4) otwory (5), których końce zewnętrzne nie sięgają aż do zewnętrznej powierzchni wkładki.

2. Maszynka według zastrz. 1, znamienna tem, że otwory (5) są wykonane w kierunku promieni wkładki, a ich końce zewnętrzne znajdują się w rowku (6).

3. Maszynka według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że otwory (7) dna (4) posiadają w przekroju poprzecznym kształt podłużny, przyczem różnica długości i szerokości ich jest niewielka.

K a w a H a g S p ó ł k a A k c y j n a.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

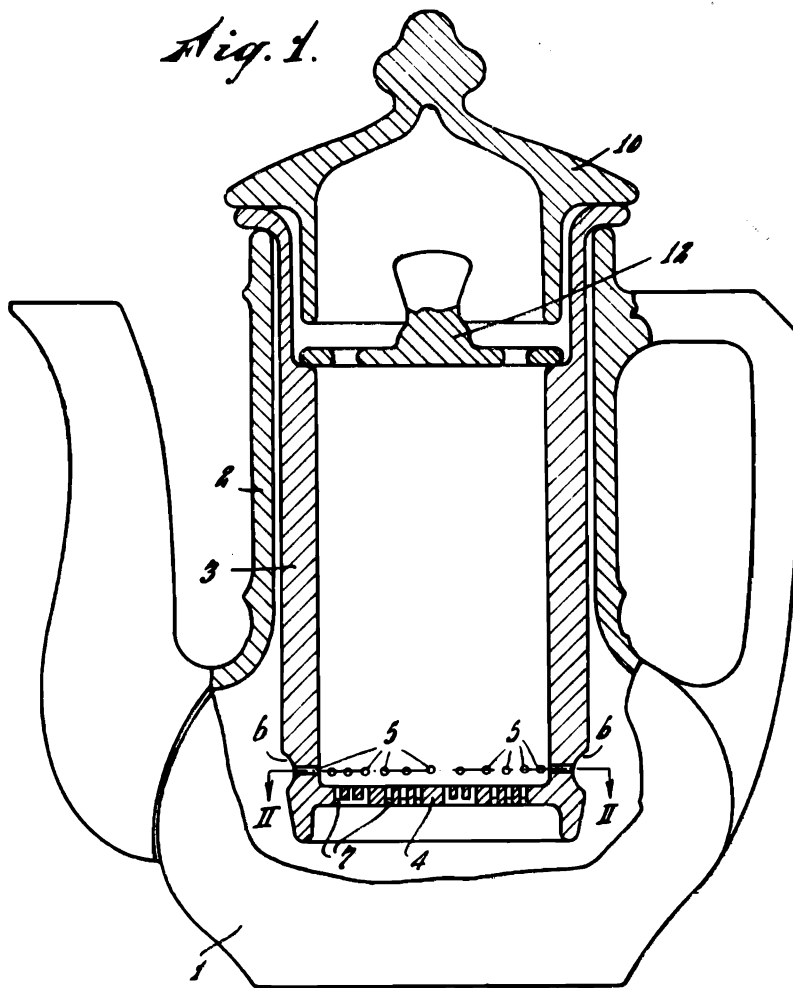

Fig. 2.

